

O KOHOUTOVI NA VELVARSKÉ BRÁNĚ

Na bráně velvarský kohout se otáčí
jak vítr píská tak tancuje
dolů se dívá do rytmu skotačí
je trochu zrezlej vždyť dlouho už tu je

Dříve prý kokrhal však jen tak tence
prošel-li touto branou z blízkých Velvar host
smál se té historce jak tvrdá vejce
poslali když se stavěl pražský Karlův most

**Ať víchř vál anebo ne
nespadnul nikdy a nespadne**

Poslouchal zvony a kroky stráží
a nářky z bídy a strach z morovejch ran
a taky radost úsměvy z tváří
Slaňáků z domů ulic bašt a bran

A taky pozoroval náměstí s radnicí
kde kdysi stávaly stráže přísné justice
koš a kruh s řetězy a pranýř s trdlicí
špalek a hranice pro čarodějnice

Zažil pár století míru a válek
a i když tam nahoře někdy hrozně zebe
nadál se dívá a kouká do dálek
přežil všechny generace a přežije i tebe